

مجله علوم تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز
بهار ۱۳۸۹، دوره‌ی سوم، سال ۲-۱۷
شماره‌ی ۱، صص: ۱۰۳-۱۲۸

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۰۸/۰۵
تاریخ بررسی مقاله: ۱۳۸۸/۱۱/۱۸
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۰۲/۲۴

مطالعه‌ی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز

* نقی رعدی افسوران*

چکیده

هدف پژوهش حاضر مطالعه‌ی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز است. روش پژوهش، توصیفی از نوع پیمایشی، و جامعه‌ی آماری کلیه‌ی دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز در سال تحصیلی ۸۷-۸۸ است. برای اجرای پژوهش تعداد ۴۰۰ نفر نمونه از بین کلیه‌ی دانشجویان، با بهره‌گیری از روش نمونه‌گیری طبقه‌بی تصادفی مناسب با حجم انتخاب شده‌اند. ابزار اندازه‌گیری، پرسشنامه‌ی سنجش ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان ایرانی است که پایابی آن ۰/۹۲ و روایی همزمان آن ۰/۷۴ گزارش شده است. عدمه‌ترین یافته‌های پژوهش عبارتند از: قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز از حد متوسط بالاتر بوده و بر اساس متغیرهای جنسیت، سال تحصیلی، دانشکده و گروه‌های پنجمگانه‌ی (علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر) تفاوت معناداری نداشته است. اما بین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجمگانه‌ی بالا در خرده مقیاس‌های نیاز به پیشرفت و تحمل ابهام، تفاوت معنادار مشاهده شده است. همچنین به زعم دانشجویان بین خرده مقیاس‌های کارآفرینی تفاوت معنادار وجود دارد. ضمن اینکه آموزش کارآفرینی در پژوهش قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز مؤثر نبوده است، آنان به کار کردن در کنار درس خواندن ابراز تمایل کردند.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی، قابلیت‌های کارآفرینی، دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز، مقطع کارشناسی.

مقدمه

«کارآفرینی» از عامل‌های اصلی ایجاد ارزش اقتصادی و ابزاری کارآمد برای ایجاد اشتغال اثربخش و کاهش تعداد بیکاران محسوب می‌شود. همچنین کارآفرینی به منظور افزایش رشد اقتصادی، بهبود استانداردهای زندگی و افزایش درآمدهای مالیاتی مورد توجه سران حکومت‌ها و دولت‌ها قرار گرفته است. واژه‌ی کارآفرینی از کلمه‌ی فرانسوی Entreprendre به معنای متعهد شدن نشأت گرفته و در سال ۱۸۴۸ توسط جان استوارت میل وارد زبان انگلیسی شده است (احمدپورداریانی، ۱۳۸۴). با آنکه اصطلاح کارآفرینی برای نخستین بار توسط کانتیلیون^۱ (حدود ۱۷۰۰) تعریف شده (کیلبی، ۱۹۷۱)، ولی شومپتر^۲ (۱۹۳۴) کاربرد عام اصطلاح کارآفرینی در حوزه‌ی اقتصادی را به جان استوارت میل^۳ (۱۸۴۸) نسبت می‌دهد (نقل از برومدنسب، ۱۳۸۱) میل، عمل کارآفرین را شامل: هدایت، نظارت، نظارت و مخاطره‌پذیری دانسته است (احمدپورداریانی، ۱۳۸۴). بعد از میل، خود شومپتر (۱۹۳۴) نقش نوآورانه‌ی کارآفرینی و اهمیت آن در پویایی نظام‌های اقتصادی را مورد توجه و تأکید قرار داده است (نقل در برومدنسب، ۱۳۸۱). ژوزف شومپتر در سال ۱۹۳۴، در نظریه‌ی توسعه‌ی اقتصادی خود، نقش کارآفرینان را محوری معرفی کرده و کارآفرین را نیروی محرکه‌ی اصلی در توسعه‌ی فضایی دانسته که نقش او نوآوری یا ایجاد ترکیب‌های تازه‌بی از مواد می‌باشد (کایسون^۴، ۱۹۸۲).

با عنایت به شاهدها و نتیجه‌ی تحقیق‌ها در خصوص اهمیت کارآفرینی و ویژگی‌های افراد کارآفرین و با توجه به اینکه در وضعیت کنونی، در کشور ما با وجود جمعیت توانمند و منابع طبیعی فراوان، تولید ناخالص داخلی^۵ (GDP) در سطح پایینی قرار دارد؛ و بخش چشم‌گیری از نیروهای جوان و دانش آموخته از داشتن کار محروم‌اند. باید به ایجاد کار بر دیگر فعالیت‌های دولتی در رده‌های گوناگون برتری داده شود. و از آنجا که بسیاری از

1- Cantillion

2- Kilby

3- Schumpeter

4- Mill

5- Caisson

6- Gross domestic product

شرکت‌ها، به علت نرخ بهره‌وری اندک، نبود تقاضا و غیره در آستانه‌ی تعطیلی قرار دارند و جایگاه رقابت کشور در بازارهای جهانی نیز بسیار ضعیف است، رویکرد به توسعه‌ی کارآفرینی ضروری است (شیخان و رضازاده، ۱۳۸۶). در این خصوص فرانک نایت^۱ (۱۹۲۱) در کتاب خود تحت عنوان «مخاطره، عدم قطعیت و سود»، اظهار می‌کند که کارآفرینی عنصر اصلی هر نظام است (نقل از احمدپورداریانی، ۱۳۸۴).

کارآفرینی به عنوان یکی از عامل‌های مهم رشد و توسعه‌ی اقتصادی و ایجاد اشتغال به منظور حل مسئله‌ی بیکاری، به افراد کارآفرین نیازمند است. همان طور که از نتیجه‌ی تحقیق‌ها نیز بر می‌آید، قابلیت‌های کارآفرینی بیشتر اغلب اکتسابی‌اند؛ و با توجه به اینکه دانشجویان یکی از مهم‌ترین قشرهای جامعه هستند که ظرف مدت نسبتاً کوتاهی روانه‌ی بازار کار می‌شوند؛ و در روند توسعه‌ی حال و آینده‌ی کشور نقش مهمی ایفا می‌کنند، لازم است دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزشی نسبت به پرورش قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان به عنوان سرمایه‌ی بنیادی و با ارزش همت گمارند، و موجب توسعه‌ی کارآفرینی و به تبع آن زمینه‌های ایجاد اشتغال اثربخش و رشد و توسعه‌ی اقتصادی شوند.

پیشنهای تحقیق

در فرهنگ لغت ویستر کارآفرین به کسی اطلاق شده که متعهد می‌شود مخاطره‌های یک فعالیت اقتصادی را سازماندهی، اداره و تقبل نماید (احمدپورداریانی، ۱۳۸۴). سکستون و کاساتا^۲ (۱۹۹۲) توانایی خلق چیزی، عملکرد بالاتر در تولید، قبول خطر و شناخت فرصت‌ها را از جمله مهارت‌های یک کارآفرین می‌دانند (نقل از دارن و نیمان، ۲۰۰۵). دراکر^۳ (۱۹۸۵) معتقد است خلاقیت و نوآوری با کارآفرینی لازم و ملزم یکدیگرند؛ و کارآفرینی بدون خلاقیت و نوآوری حاصلی ندارد. همچنین دولان^۴ (۱۹۹۴) مهارت نوآوری کارآفرین را مهم‌تر از دانش وی دانسته است. در این خصوص بورچ^۵ (۱۹۹۸) می‌گوید، نیازهای یک

1- Franck nait

2- Sikeston & Cassata

3- Duren & Niemen

4- Drucker

5- Dolan

6- Burch

جامعه همواره در حال تغییر است؛ و یک شخص خلاق، کارش فقط به رشد اقتصادی منجر نمی‌شود، بلکه نوآوری و خلاقیت از عامل‌های اصلی مواجهه با نیازهای در حال تغییر جامعه هستند. لذا در فرایند کارآفرینی، فرد کارآفرین با ایده‌های نو و خلاق، شناسایی فرصت‌های جدید و با بسیج منابع به ایجاد کسب و کار و شرکت‌های نو، سازمان‌های جدید، نوآور و رشد یابنده مبادرت می‌کند؛ که همراه با پذیرش مخاطره و ریسک، محصول و یا خدمت جدیدی را به جامعه معرفی می‌نماید (استونسون و جاریلو^۱، ۱۹۹۰؛ نقل از ذبیحی و مقدسی، ۱۳۸۵). در این خصوص کورسکی^۲ (۱۹۹۵) می‌گوید: «رشد اقتصادی کشورها به توانایی آنها در ایجاد مشاغل جدید از طریق کارآفرینی بستگی خواهد داشت؛ و کارآفرین موفق هم به نوبه‌ی خود به کارآفرینانی آموزش دیده و مشتاق برای به عهده گرفتن ایجاد کسب و کار نیازمند است.» (نقل از احمدی، ۱۳۸۳). نتیجه‌ی پژوهش‌ها نشان می‌دهد، مهم‌ترین عامل مؤثر در حرکت کارآفرینی از قوه به فعل، به منظور ایجاد اشتغال اثربخش، بروز روحیه‌ی کارآفرینی در افراد از طریق آموزش است (رضوی نعمت‌اللهی، اقدس‌السادات، ۱۳۸۴). در همین راستا نتیجه‌ی تحقیق دیوید بریچ^۳ (۱۹۷۹) نشان داد که شرکت‌های کوچک‌تر با بهره‌گیری از آموزش‌های کارآفرینی توانسته‌اند سهم بیشتری در رشد اقتصادی آمریکا داشته باشند (گری، مک فرسون^۴، ۲۰۰۳؛ نقل از فیضی و مقدسی، ۱۳۸۲).

مک کللاند^۵ (۱۹۶۱) در پژوهشی که به طور مشخص و گسترده به ارایه نظریه و تبیین رابطه‌ی بین ویژگی‌های فردی با رشد و توسعه‌ی اقتصادی در زمینه‌های شغلی پرداخته بود، به این نتیجه رسید که پیشرفت به یک گروه و دستی خاص اختصاص ندارد؛ و با رشد و توسعه‌ی برخی از ویژگی‌ها در افراد می‌توان رشد اقتصادی را در جامعه‌های مختلف فراهم نمود. به اعتقاد وی انگیزه‌ی پیشرفت، مخاطره‌پذیری متوسط، نظارت درونی، نوآوری و پذیرش مسؤولیت شخصی از جمله ویژگی‌های افراد آغازگر کسب و کار جدید است. همچنین نتیجه‌ی پژوهش کردنائیج و همکاران (۱۳۸۶) که با هدف طراحی ابزار سنجش

1- Stevenson & Jarilo

2- Kurski

3- David brick

4- Geri, Mc person

5- Mc Clelland

ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان ایرانی صورت گرفته بود، نشان داد که هشت عامل ریسک‌پذیری، کانون نظارت، نیاز به پیشرفت، سلاست فکری، عمل‌گرایی، تحمل ابهام، رویاپردازی و چالش طلبی از جمله ویژگی‌های مهم کارآفرینان ایرانی است. در پژوهش حاضر نیز میزان قابلیت کارآفرینی دانشجویان بر اساس عامل‌های هشتگانه‌ی فوق مورد مطالعه قرار گرفته است.

احمد^۱ (۱۹۸۵) در پژوهشی نشان دادکه افراد کارآفرین دارای نظارت درونی، به ریسک‌پذیری و انگیزه‌ی پیشرفت تمایل دارند. شاور، ولیامز و اسکات^۲ (۱۹۹۰) در مطالعه‌ی خود به این نتیجه رسیدند، کسانی که فکر می‌کردند ویژگی‌های یک فرد کارآفرین را دارند، خلاقیت و انگیزه‌ی پیشرفت بیشتری از خود نشان می‌دهند (نقل از برومندنسب، ۱۳۸۱). ریسال^۳ (۱۹۹۲) در پژوهشی خلاقیت و نوآوری را مؤثرترین ویژگی در انجام دادن فعالیت‌های کارآفرینانه عنوان کرده است. سولومون^۴ (۱۹۸۹) با بررسی ۱۵۰ کارآفرین به این نتیجه رسید که انگیزه‌ی کارآفرینان در شروع به کار، تصمیم به خلق چیزهای نو و بدیع متفاوت است و سود اقتصادی انگیزه و محرك اولیه رفتار کارآفرینان نبوده است (نقل از فاریس، ۱۹۹۹). در پژوهشی دیگر پوستیگو^۵ (۲۰۰۲) با بررسی و ارزیابی وضعیت موجود آموزش کارآفرینی دانشجویان در کشور آرژانتین، بیان کرد که از نظر دانشجویان مهم‌ترین دوره‌ها برای آموزش کارآفرینی، دوره‌های آموزش خلاقیت و نوآوری است. همچنین هوارد^۶ (۲۰۰۴) در پژوهشی تأثیر توسعه‌ی قابلیت‌های کارآفرینی (استقلال طلبی، ریسک‌پذیری، انگیزه‌ی پیشرفت، نظارت درونی، اعتماد به نفس و جسارت خلاقیت) بر کارآفرینی ۴۵۰ نفر از دانش‌آموزان را مورد بررسی قرار داد و به این نتیجه رسید که رابطه‌ی مستقیمی بین این قابلیت‌ها و توانایی کارآفرینی افراد وجود دارد.

1- Ahmed

2- Shaver, valium & Scott

3- Rissolle

4- Slomon

5- Faris

6- Postage

7- Howard

خدمتی توسل (۱۳۷۹) زمینه‌های بروز و پرورش کارآفرینی در بین دانشآموزان دبیرستان‌های کار و دانش پسرانه‌ی شهرستان کرج را از نظر مدیران، دبیران و دانشآموزان مورد بررسی قرار داد؛ نتیجه نشان داد که زمینه‌های انگیزه‌ی پیشرفت، استقلال طلبی، ریسک‌پذیری و منبع ناظرت درونی دانشآموزان در مدرسه‌ها بالاتر از زیاد، و تنها زمینه‌ی بروز و پرورش خلاقیت و نوآوری - که یکی از زمینه‌های اصلی کارآفرینی است - در حد بالاتر از متوسط فراهم بوده است. همچنین نتیجه‌ی مطالعه‌ها نشان داده که بین کارآفرینی با دوره‌های آموزشی، مهارت فردی، انگیزه‌ی فردی، ریسک‌پذیری، نیاز به توفیق، خلاقیت، عزت نفس، اعتقاد به ناظرت درونی، استقلال طلبی، جنسیت، سن، محل تولد و سطح تحصیل والدین رابطه‌ی معناداری وجود دارد (آرشید، ۱۳۶۷؛ شکرکن و همکاران، ۱۳۸۱؛ هزار جزینی، ۱۳۸۲؛ عزیزی، ۱۳۸۲؛ یارابی، ۱۳۸۳). بدتری و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان به این نتیجه رسیدند که قابلیت‌های دانشجویان در زمینه‌ی استقلال طلبی، ناظرت درونی، انگیزه‌ی پیشرفت و خلاقیت بالاتر از حد میانگین، اما نمره‌های ریسک‌پذیری از متوسط نمره‌ی معیار پایین‌تر بوده است. همچنین، آموزش‌های دانشگاهی در پرورش ویژگی‌های کارآفرینی در دانشجویان مؤثر نبوده است. یافته‌های پژوهش حسینیان و همکاران (۱۳۸۶) نیز نشان می‌دهد، آموزش‌های آماده‌سازی شغلی و کارآفرینی اثر معناداری بر تمایلات کارآفرینی جوانان متقاضی استفاده از تسهیلات اشتغال‌زایی شهر تهران داشته و تمایل کارآفرینی پسران بیش‌تر از تمایل کارآفرینی دختران بوده است.

هدف‌ها و پرسش‌های تحقیق

پژوهش حاضر با هدف مطالعه‌ی میزان قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز صورت پذیرفته و برای این منظور، پرسش‌های پژوهش به شرح ذیر طرح و مورد بررسی قرار گرفته است:

- ۱- میزان قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز چگونه است؟
- ۲- آیا خرده مقیاس‌های کارآفرینی از نظر دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز مبین وجود تفاوت معنادار است؟

- ۳- آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس جنسیت میان وجود تفاوت معنادار است؟
- ۴- آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس گروه‌های پنجگانه‌ی (علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر) میان وجود تفاوت معنادار است؟
- ۵- آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنج‌گانه‌ی (علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر) دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس خرد مقیاس‌های کارآفرینی میان وجود تفاوت معنادار است؟
- ۶- آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس متغیر دانشکده میان وجود تفاوت معنادار است؟
- ۷- آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان سال اول، دوم، سوم و چهارم دانشگاه شهید چمران اهواز میان وجود تفاوت معنادار است؟
- ۸- آیا آموزش‌های کارآفرینی در پیورش قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز مؤثر بوده است؟

روش‌شناسی تحقیق روش تحقیق

با توجه به ماهیت پژوهش و هدف آن، روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع پیمایشی است.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه‌ی آماری، شامل کلیه‌ی دانشجویان مقطع کارشناسی مشغول به تحصیل در سال ۸۷-۸۸ دانشگاه شهید چمران اهواز به تعداد ۱۰۷۴۰ نفر می‌باشد؛ که به منظور تعیین حجم نمونه‌ی لازم برای اجرای پژوهش، پس از برآورد آماری و بر اساس جدول تعیین حجم نمونه‌ی معرفی شده از سوی کرسی (جرسی) و مورگان (۱۹۷۰) ۳۷۰ نفر نمونه باید انتخاب می‌شدند، که تعداد ۴۰۰ نفر نمونه از بین کلیه‌ی دانشجویان، با بهره‌گیری از روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی تصادفی متناسب با حجم انتخاب شدند.

ابزار جمع‌آوری داده‌های تحقیق

ابزار اندازه‌گیری، پرسشنامه‌ی سنجش ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان ایرانی می‌باشد. این پرسشنامه دارای ۹۵ پرسش و ۴ طیف است که توسط کردنائیج و همکاران (۱۳۸۶) ساخته و اعتباریابی شده است. پایایی آن ۰/۹۲، روایی سازه‌ی عامل خطرپذیری ۰/۳۲، کانون نظارت ۰/۸۱، نیاز به پیشرفت ۰/۸۶، سلاست فکری ۰/۵۴، عمل‌گرایی ۰/۸۰، تحمل ابهام ۰/۲۰، رویاپردازی ۰/۸۱، چالش طلبی ۰/۷۹ و روایی همزمان آن ۰/۷۴ گزارش شده است. در پژوهش حاضر، پایایی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۳ و روایی سازه‌ی آن با روش تحلیل عاملی ۰/۸۳ به دست آمده است؛ که روایی سازه‌ی عامل خطرپذیری ۰/۸۹، کانون نظارت ۰/۹۱، نیاز به پیشرفت ۰/۹۱، سلاست فکری ۰/۸۸، عمل‌گرایی ۰/۸۳، تحمل ابهام ۰/۸۵، رویاپردازی ۰/۷۵ و چالش طلبی ۰/۸۰ می‌باشد. در ضمن با نظر متخصصان نقطه‌ی برش، نمره‌ی ۲/۵ تعیین شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی انجام شده است. در سطح آمار توصیفی از مشخصه‌هایی نظری میانگین و انحراف معیار، و در سطح آمار استنباطی از آزمون‌های t تک متغیره، اندازه‌گیری مکرر، t دو گروهی مستقل، آزمون تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعییبی توکی استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

پرسش اول پژوهش عبارت بود از اینکه: «میزان قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز چگونه است؟».

به منظور پاسخ به پرسش بالا از آزمون t تک متغیره استفاده شده، که نقطه‌ی برش آن بر اساس نظر متخصصان ۲/۵ در نظر گرفته شده است. همان طوری که در جدول شماره (۱) ملاحظه می‌شود، میانگین نمره‌ی دانشجویان فقط در خرده مقیاس تحمل ابهام پایین‌تر از حد متوسط است. میانگین کل قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز عدد ۲/۸۹ می‌باشد. میانگین به دست آمده حاکی از آن است که میزان قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز از حد متوسط بالاتر است.

پرسش دوم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا خرده مقیاس‌های قابلیت‌های کارآفرینی از

جدول ۱. میزان قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز به تغییک خرده مقیاس‌ها

خرده مقیاس‌ها	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین	t	سطح معناداری
ریسک‌پذیری	۲/۶۳	۰/۴۵	۰/۰۲۴	۵/۳۸	۰/۰۰۰
کانون نظارت	۳/۲۴	۰/۴۳	۰/۰۲۲	۳۳/۱۶	۰/۰۰۰
نیاز به پیشرفت	۳/۰۳	۰/۴۶	۰/۰۲۴	۲۲/۲۲	۰/۰۰۰
سلامت فکری	۲/۶۶	۰/۴۹	۰/۰۲۵	۷/۳۶	۰/۰۰۰
عمل‌گرایی	۳/۴۷	۰/۴۱	۰/۰۲۱	۴۵/۹۱	۰/۰۰۰
تحمل ابهام	۲/۲۲	۰/۴۹	۰/۰۲۵	-۱۰/۹۲	۰/۰۰۰
رؤیا پردازی	۲/۹۸	۰/۵۰	۰/۰۲۵	۱۸/۸۹	۰/۰۰۰
چالش طلبی	۲/۹۶	۰/۵۳	۰/۰۲۷	۱۷/۰۷	۰/۰۰۰
کل	۲/۸۹	۰/۲۸	۰/۰۱۶	۲۳/۰۵	۰/۰۰۰

نظر دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز میین وجود تفاوت معنادار است؟».

به منظور پاسخ به پرسش بالا از آزمون اندازه‌گیری مکرر استفاده شده است. این آزمون نشان می‌دهد، سطح معناداری برابر با صفر و کوچک‌تر از سطح معناداری پنج درصد می‌باشد. لذا تفاوت بین خرده مقیاس‌ها معنادار می‌باشد. به عبارت دیگر از نظر دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز خرده مقیاس‌های قابلیت‌های کارآفرینی؛ ریسک‌پذیری متعادل، کانون نظارت، نیاز به پیشرفت، سلامت فکری، عمل‌گرایی، تحمل ابهام، رؤیاپردازی و چالش طلبی در سطح $p < 0.05$ میین وجود تفاوت معنادار است. به این ترتیب بین خرده مقیاس‌های ریسک‌پذیری با کانون نظارت، ریسک‌پذیری با نیاز به پیشرفت، ریسک‌پذیری با عمل‌گرایی، ریسک‌پذیری با تحمل ابهام، ریسک‌پذیری با رؤیاپردازی، ریسک‌پذیری با چالش طلبی؛ و کانون کترل با نیاز به پیشرفت، کانون نظارت با سلامت فکری، کانون نظارت با عمل‌گرایی، کانون نظارت با تحمل ابهام، کانون نظارت با رؤیاپردازی، نیاز به پیشرفت با چالش طلبی؛ نیاز به پیشرفت با سلامت فکری، نیاز به پیشرفت با عمل‌گرایی، نیاز به پیشرفت با تحمل ابهام، نیاز به پیشرفت با چالش طلبی؛ و سلامت فکری با عمل‌گرایی، سلامت فکری با تحمل ابهام، سلامت فکری با رؤیاپردازی، سلامت فکری با چالش طلبی؛ و عمل‌گرایی با تحمل ابهام، عمل‌گرایی با رؤیاپردازی و عمل‌گرایی با چالش طلبی تفاوت معناداری وجود دارد. به عبارت

جدول ۲. تفاوت معنادار بین خرده مقیاس‌های قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز

خرده مقیاس‌ها	میانگین	انحراف معیار	F	سطح معناداری
ریسک‌پذیری	۲/۶۳	۰/۴۵	۲/۸۴	۰/۰۰۰
کانون نظارت	۳/۲۴	۰/۴۳		
نیاز به پیشرفت	۳/۰۳	۰/۴۵		
سلامت فکری	۲/۶۶	۰/۴۹		
عمل گرایی	۳/۴۷	۰/۴۰		
تحمل ابهام	۲/۲۲	۰/۴۰		
رؤیاپردازی	۲/۹۸	۰/۵۰		
چالش طلبی	۲/۹۶	۰/۵۲		
اختلاف خرده مقیاس‌ها	میانگین	F		سطح معناداری
ریسک‌پذیری با کانون نظارت	-۰/۶۱۵	-۰/۰۰۰		
ریسک‌پذیری با نیاز به پیشرفت	-۰/۴۰۲	-۰/۰۰۰		
ریسک‌پذیری با عمل گرایی	-۰/۸۰۴	-۰/۰۰۰		
ریسک‌پذیری با تحمل ابهام	۰/۴۰۶	۰/۰۰۰		
ریسک‌پذیری با رؤیاپردازی	-۰/۲۵۷	-۰/۰۰۰		
ریسک‌پذیری با چالش طلبی	-۰/۳۵۲	-۰/۰۰۰		
کانون نظارت با نیاز به پیشرفت	۰/۲۱۳	۰/۰۰۰		
کانون نظارت با سلامت فکری	۰/۵۸۶	۰/۰۰۰		
کانون نظارت با عمل گرایی	-۰/۲۳۹	-۰/۰۰۰		
کانون نظارت با تحمل ابهام	۱/۰۲۱	۰/۰۰۰		
کانون نظارت با رؤیاپردازی	۰/۲۵۸	۰/۰۰۰		
کانون نظارت با چالش طلبی	۰/۲۶۳	۰/۰۰۰		
نیاز به پیشرفت با سلامت فکری	۰/۳۷۳	۰/۰۰۰		
نیاز به پیشرفت با عمل گرایی	-۰/۴۵۱	-۰/۰۰۰		
نیاز به پیشرفت با تحمل ابهام	۰/۸۰۸	۰/۰۰۰		
نیاز به پیشرفت با چالش طلبی	۰/۰۵۱	۰/۰۳۹		
سلامت فکری با عمل گرایی	-۰/۸۲۵	-۰/۰۰۰		
سلامت فکری با تحمل ابهام	۰/۴۳۵	۰/۰۰۰		
سلامت فکری با رؤیاپردازی	-۰/۳۲۸	۰/۰۰۰		
سلامت فکری با چالش طلبی	-۰/۳۲۳	-۰/۰۰۰		
عمل گرایی با تحمل ابهام	۱/۲۵۹	۰/۰۰۰		
عمل گرایی با رؤیاپردازی	۰/۴۹۶	۰/۰۰۰		
عمل گرایی با چالش طلبی	۰/۵۰۲	۰/۰۰۰		
تحمل ابهام با رؤیاپردازی	-۰/۷۶۳	-۰/۰۰۰		
تحمل ابهام با چالش طلبی	-۰/۷۵۸	-۰/۰۰۰		

دیگر خرده مقیاس‌های ریسک‌پذیری به نسبت تحمل ابهام، کانون نظارت به نسبت سلاست فکری، کانون نظارت به نسبت تحمل ابهام، کانون نظارت به نسبت رؤیاپردازی، کانون نظارت به نسبت چالش‌طلبی؛ و نیاز به پیشرفت به نسبت سلاست فکری، نیاز به پیشرفت به نسبت تحمل ابهام، نیاز به پیشرفت به نسبت چالش‌طلبی، نیاز به پیشرفت به نسبت ریسک‌پذیری؛ و سلاست فکری به نسبت تحمل ابهام؛ و عمل‌گرایی به نسبت تحمل ابهام، عمل‌گرایی به نسبت رؤیاپردازی، عمل‌گرایی به نسبت چالش‌طلبی، عمل‌گرایی به نسبت ریسک‌پذیری و عمل‌گرایی به نسبت سلاست فکری در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بالاتر بوده است (جدول ۲).

پرسش سوم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس متغیر جنسیت مبین وجود تفاوت معنادار است؟».

« t » محاسبه شده در سطح $0.05 \leq p$ به منظور بررسی وجود تفاوت معنادار بین میانگین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دختر و پسر دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس متغیر جنسیت مبین وجود تفاوت معنادار نمی‌باشد (جدول ۳).

جدول ۳. نتیجه‌ی آزمون « t » مقایسه‌ی میانگین دو گروه مستقل به تفکیک متغیر جنسیت

سطح معناداری	T	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری	
				جنسیت	
۰/۲۳۶	-۰/۴۴۲	۰/۲۸	۲/۸۸	پسر	
		۰/۲۹	۲/۹۰	دختر	

پرسش چهارم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس گروه‌های پنجگانه‌ی علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر مبین وجود تفاوت معنادار است؟».

« F » محاسبه شده به منظور بررسی وجود تفاوت معنادار بین میانگین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز در گروه‌های پنجگانه‌ی علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر در سطح $0.05 \leq p$ مبین وجود تفاوت معنادار نبوده است. به عبارت دیگر بین نظر دانشجویان گروه‌های پنجگانه‌ی مذکور در خصوص قابلیت‌های کارآفرینی تفاوت معناداری وجود نداشته است (جدول‌های ۴ و ۵).

جدول ۴. یافته‌های توصیفی قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنج گانه

خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری گروه‌های پنجگانه‌ی
۰/۰۲۸	۰/۲۹	۲/۹۰	علوم انسانی
۰/۰۳۶	۰/۲۹	۲/۸۹	علوم پایه
۰/۰۳۹	۰/۲۹	۲/۸۴	علوم مهندسی
۰/۰۹۰	۰/۲۴	۲/۸۷	علوم کشاورزی
۰/۰۳۴	۰/۳۱	۳/۰۷	علوم هنر

جدول ۵. نتیجه‌ی تحلیل واریانس یک طرفه‌ی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه‌ی

سطح معناداری	F	میانگین محدودها	درجه‌های آزادی	مجموع مجذورها	شاخص‌های آماری منبع تغییر
۰/۱۵	۱/۶۶	۰/۱۳۸	۴	۰/۵۵۳	بین گروهی
		۰/۰۸	۲۸۶	۲۳/۸۱۴	درون گروهی
		-	۲۹۰	۲۴/۳۶۷	کل

پرسش پنجم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنج گانه علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس خرده مقیاس‌های کارآفرینی میان گروه‌های پنج گانه متفاوت باشد؟»^۱.

«F» محاسبه شده نشان می‌دهد که میانگین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز در گروه‌های پنج گانه علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر بر اساس خرده مقیاس‌های ریسک پذیری ($f=10$ و $\text{Sig}=0.402$)، کانون نظارت ($f=1$ و $\text{Sig}=0.955$)، سلاست فکری ($f=40$ و $\text{Sig}=0.924$)، عمل گرایی ($f=1$ و $\text{Sig}=0.101$)، رؤیاپردازی ($f=48$ و $\text{Sig}=0.624$) و چالش طلبی ($f=65$ و $\text{Sig}=0.744$) و $p \leq 0.05$ میان گروه‌های پنج گانه متفاوت باشد. به عبارت دیگر میان گروه‌های پنج گانه مذکور در خصوص قابلیت‌های ریسک پذیری، کانون نظارت، دانشجویان گروه‌های پنج گانه متفاوت باشند.

۱. به منظور پرهیز از طولانی شدن مقاله، از آوردن جدول‌های مربوط به خرده مقیاس‌هایی که تفاوت معنادار نداشته‌اند، خودداری شده است.

سلاست فکری، عمل‌گرایی، رؤیاپردازی و چالش‌طلبی تفاوت معناداری وجود نداشته است، اما بین نظرهای دانشجویان گروه‌های پنجگانه‌ی مذکور در دو خرده مقیاس نیاز به پیشرفت و تحمل ابهام تفاوت معنادار مشاهده شده است. به این ترتیب دانشجویان گروه علوم هنر به نسبت دانشجویان گروه مهندسی از ویژگی نیاز به پیشرفت بیشتر و دانشجویان گروه علوم پایه به نسبت دانشجویان گروه علوم انسانی از ویژگی تحمل ابهام بیشتری برخوردارند (جدول‌های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱).

جدول ۶. یافته‌های توصیفی قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه در خرده مقیاس نیاز به پیشرفت

خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری گروه‌های پنجگانه	
			علوم انسانی	علوم پایه
۰/۰۳۷	۰/۴۵	۳/۰۸		
۰/۰۵۳	۰/۴۷	۲/۹۸		
۰/۰۵۳	۰/۴۴	۲/۹۵	علوم مهندسی	
۰/۱۵۳	۰/۴۳	۲/۹۹	علوم کشاورزی	
۰/۰۵۵	۰/۵۷	۳/۳۲	علوم هنر	

جدول ۷. نتیجه‌ی تحلیل واریانس یک طرفه‌ی قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه در خرده مقیاس نیاز به پیشرفت

سطح معناداری	F	میانگین مجازورها	درجه‌های آزادی	مجموع مجذورها	شاخص‌های آماری منبع تغییرات	
					بین گروهی	درون گروهی
۰/۰۲۹	۲/۷۳۹	۰/۵۸۰	۴	۲/۳۱۹		
		۰/۲۱۲	۳۶۸	۷۷/۹۰۸		
		-	۳۷۲	۸۰/۲۲۷	کل	

جدول ۸. نتیجه‌ی تحلیل آزمون توکی قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه در خرده مقیاس نیاز به پیشرفت

سطح معناداری	خطای انحراف معیار	اختلاف میانگین	گروه‌ها
۰/۰۴۴	۰/۱۳۴	۰/۳۷۵	علوم هنر با علوم مهندسی

جدول ۹. یافته‌های توصیفی قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه در خرده مقیاس تحمل ابهام

خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری گروه‌های پنجگانه
۰/۰۴۲	۰/۵۲	۲/۱۳	علوم انسانی
۰/۰۵۶	۰/۵۱	۲/۳۳	علوم پایه
۰/۰۵۳	۰/۴۴	۲/۲۵	علوم مهندسی
۰/۱۲۴	۰/۳۹	۲/۱۹	علوم کشاورزی
۰/۰۵۱	۰/۴۸	۲/۴۱	علوم هنر

جدول ۱۰. نتیجه‌های تحلیل واریانس یک طرفه قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه در خرده مقیاس تحمل ابهام

سطح معناداری	F	میانگین مجدد رها	درجه‌های آزادی	مجموع مجدد رها	شاخص‌های آماری منبع تغییر
۰/۰۱۳	۳/۲۳۴	۰/۷۶۴	۴	۳/۰۵۶	بین گروهی
		۰/۲۳۶	۳۷۰	۸۷/۳۹۷	درون گروهی
		-	۳۷۴	۹۰/۴۵۲	کل

جدول ۱۱. نتیجه‌ی تحلیل آزمون توکی قابلیت کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه در خرده مقیاس تحمل ابهام

سطح معناداری	خطای انحراف معیار	اختلاف میانگین	گروه‌ها
۰/۰۱۷	۰/۰۶۶	۰/۲۰۶	علوم پایه با علوم انسانی

پرسش ششم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس متغیر دانشکده مبین وجود تفاوت معنادار است؟^۱».

محاسبه شده به منظور بررسی وجود تفاوت معنادار بین میانگین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس متغیر دانشکده در سطح $p \leq 0/05$ مبین وجود تفاوت معنادار نبوده است. به بیان دیگر قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشکده‌های

۱- دانشکده‌هایی که حجم نمونه‌ی کمتری داشتند و قابل مقایسه با دانشکده‌های دیگر نبودند، حذف شده‌اند.

مورد بررسی به یک اندازه بوده است (جدول ۱۲ و ۱۳).

جدول ۱۲. یافته‌های توصیفی قابلیت کارآفرینی دانشجویان بر اساس متغیر دانشکده

خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری دانشکده
۰/۰۶۲	۰/۲۷	۲/۹۵	علوم تربیتی و روانشناسی
۰/۰۵۳	۰/۳۱	۲/۸۸	اقتصاد
۰/۰۶۰	۰/۳۰	۲/۸۷	ادبیات
۰/۰۵۲	۰/۲۳	۲/۹۶	الهیات
۰/۰۴۱	۰/۲۹	۲/۹۳	علوم
۰/۰۴۱	۰/۲۸	۲/۸۴	مهندسی
۰/۰۷۱	۰/۲۷	۲/۷۷	ریاضی و کامپیوتر
۰/۰۹۰	۰/۳۱	۳/۰۷	هنر
۰/۰۴۷	۰/۲۵	۲/۸۱	کشاورزی
۰/۰۵۰	۰/۲۱	۲/۹۱	منابع طبیعی

جدول ۱۳. نتیجه‌ی تحلیل واریانس یک طرفه‌ی قابلیت کارآفرینی دانشجویان بر اساس متغیر دانشکده

سطح معناداری	F	میانگین مجذورها	درجه‌های آزادی	مجموع مجذورها	شاخص‌های آماری منبع تغییر
۰/۱۰۷	۱/۵۴۹	۰/۱۲۷	۱۲	۱/۵۲۷	بین گروهی
		۰/۰۸۲	۲۷۸	۲۳/۸۴۰	درون گروهی
		-	۲۹۰	۲۴/۳۶۷	کل

پرسش هفتم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا قابلیت‌های کارآفرینی در دانشجویان سال اول، دوم، سوم و چهارم دانشگاه شهید چمران اهواز میان وجود تفاوت معنادار است؟».

«F» محاسبه شده به منظور بررسی وجود تفاوت معنادار بین میانگین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان سال اول، دوم، سوم و چهارم دانشگاه شهید چمران اهواز در سطح $p \leq 0.05$ میان وجود تفاوت معنادار نبوده است. به عبارت دیگر بین نظر دانشجویان سال اول، دوم، سوم و چهارم در خصوص قابلیت‌های کارآفرینی تفاوت معنادار وجود نداشته و میزان قابلیت کارآفرینی آنها یکسان است (جدول‌های ۱۴ و ۱۵).

جدول ۱۴. یافته‌های توصیفی قابلیت کارآفرینی دانشجویان بر اساس متغیر سال تحصیلی

سال تحصیل	شاخص‌های آماری		
	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف معیار
سال اول	۲/۸۵	۰/۲۷	۰/۰۳۲
سال دوم	۲/۸۹	۰/۲۸	۰/۰۳۲
سال سوم	۲/۸۸	۰/۲۸	۰/۰۲۸
سال چهارم	۲/۹۵	۰/۳۲	۰/۰۴۹

جدول ۱۵. نتیجه‌ی تحلیل واریانس یک طرفه‌ی قابلیت کارآفرینی دانشجویان بر اساس متغیر سال تحصیلی

منبع تغییر	شاخص‌های آماری				
	مجموع مجذورها	درجه‌های آزادی	میانگین مجذورها	F	سطح معناداری
بین گروهی	۰/۲۸۹	۳	۰/۰۹۶	۱/۱۵۰	۰/۳۲
درون گروهی	۲۴/۰۷۸	۲۸۷	۰/۰۸۴		
کل	۲۴/۳۶۷	۲۹۰	-		

پرسش هشتم پژوهش عبارت بود از اینکه: «آیا آموزش‌های کارآفرینی در پرورش قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز مؤثر بوده است؟». محاسبه شده در سطح $T = 0/05$ به منظور بررسی وجود تفاوت معنادار بین میانگین قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان آموزش دیده و آموزش ندیده، میان وجود تفاوت معنادار نمی‌باشد. به بیان دیگر آموزش کارآفرینی در پرورش قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز مؤثر نبوده است (جدول ۱۶).

جدول ۱۶. نتیجه‌ی آزمون «t» مقایسه میانگین دو گروه مستقل به تفکیک متغیر آموزش کارآفرینی

آموزش کارآفرینی	شاخص‌های آماری			
	میانگین	انحراف معیار	T	سطح معناداری
دانشجویان آموزش دیده	۲/۹۸	۰/۳۱	۱/۳۸	۰/۳۵۳
دانشجویان آموزش ندیده	۲/۸۸	۰/۲۸		

بحث و نتیجه‌گیری

در دنیای امروز به منظور حل بحران بیکاری، بر خود اشتغالی تأکید زیادی صورت می‌گیرد. برخی از صاحب‌نظران معتقدند، در کشورهای توسعه یافته، نرخ خوداشغالی به گستره‌ی فعالیت کارآفرینی مربوط می‌شده؛ لذا بین بیکاری و کارآفرینی رابطه‌ی مشهودی دیده می‌شود. نتیجه‌ی تحقیق‌های انجام شده در ۲۳ کشور اروپایی، بیانگر اثرهای کارآفرینی بر کاهش بیکاری بوده است (اودرتسچ و تورینک^۱، ۲۰۰۲، ص ۱۱). علاوه بر اشتغال‌زاگی، از جمله پیامدهای مثبت قابل ملاحظه‌ی کارآفرینی می‌توان به توزیع مناسب درآمدها، کاهش اضطراب‌های اجتماعی، بهره‌برداری از منابع و فعال شدن آنها برای توسعه‌ی کشور، بهبود کیفیت زندگی، کشف نیازها، ابداع و توسعه‌ی کالاهای خدماتی جدید اشاره نمود (بهزادیان‌نژاد، ۱۳۸۰).

ایجاد و توسعه‌ی فرهنگ کارآفرینی در جامعه، مستلزم برنامه‌ریزی در نظام آموزشی و اجرای برنامه‌های آن در سطح خانواده، مدرسه، دانشگاه و سازمان است؛ به گونه‌یی که به پرورش قابلیت‌های کارآفرینی در افراد جامعه منجر شود؛ و افراد بتوانند با استفاده از تخصص و قدرت ابتکار، خلاقیت و خطرپذیری و نیز امکانات، فرصت‌ها و توانمندی‌ها، به اشتغال مولد و درآمدزا بپردازند. در همین راستا، محقق به مطالعه‌ی میزان قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز پرداخته است. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است:

- ۱- قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز در خرده مقیاس‌های ریسک‌پذیری، کانون نظارت، نیاز به پیشرفت، سلاست فکری، عمل‌گرایی، رؤیاپردازی و چالش‌طلبی از حد متوسط بالاتر، و در خرده مقیاس تحمل ابهام از حد متوسط پایین‌تر بوده است. در مجموع همان طور که آزمون t تک متغیره نشان می‌دهد (جدول ۱) میزان قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز از حد متوسط بالاتر می‌باشد. نتیجه‌ی مذکور با نتیجه‌ی تحقیق‌های خدمتی توسل (۱۳۷۹) که بیانگر نمره‌های استعداد کارآفرینی بالاتر از حد متوسط دانشآموزان شهرستان کرج و همچنین با یافته‌های پژوهش بدري و همکاران (۱۳۸۵) که بیانگر نمره‌های استعداد کارآفرینی بالاتر از حد متوسط دانشجویان دانشگاه اصفهان

است، همخوانی دارد. در تبیین میانگین نمره‌ی قابلیت‌های ریسک‌پذیری، کانون نظارت، نیاز به پیشرفت، سلاست فکری، عمل‌گرایی، رؤیاپردازی و چالش‌طلبی، می‌توان به شرایط محیطی، موقعیت جوانی، شیوه‌ی تربیتی، برخورداری از تحصیل دانشگاهی و محیط اجتماعی دانشجویان اشاره نمود. اینکه چرا ویژگی تحمل ابهام در دانشجویان از حد متوسط پایین‌تر است، می‌توان گفت که آنها به احتمال به دنبال فعالیت‌های راهوار و ساده‌یی هستند و یا تجربه‌ی اجتماعی و یا کاری چندانی ندارند. لذا پیشنهاد می‌شود که از طریق رو در رو کردن دانشجویان با واقعیت‌های اجتماعی، ایجاد چالش ذهنی و ارایه تکلیف‌های چند مجھولی در کلاس‌های کارآفرینی، و بر انگیختن حس پشتکار در آنها به تقویت و ارتقای این ویژگی مهم در کارآفرینی پرداخته شود.

۲- ویژگی‌های ریسک‌پذیری به نسبت تحمل ابهام، کانون نظارت به نسبت سلاست فکری، کانون نظارت به نسبت تحمل ابهام، کانون نظارت به نسبت رؤیاپردازی، کانون نظارت به نسبت چالش‌طلبی، نیاز به پیشرفت به نسبت سلاست فکری، نیاز به پیشرفت به نسبت سلاست فکری، نیاز به پیشرفت به نسبت چالش‌طلبی، نیاز به پیشرفت به نسبت ریسک‌پذیری، سلاست فکری به نسبت تحمل ابهام، عمل‌گرایی به نسبت تحمل ابهام، عمل‌گرایی به نسبت رؤیاپردازی، عمل‌گرایی به نسبت چالش‌طلبی، عمل‌گرایی به نسبت ریسک‌پذیری و عمل‌گرایی به نسبت سلاست فکری در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بالاتر بوده است. نتیجه‌ی مذکور را می‌توان با نتیجه‌ی تحقیق‌های دراکر (۱۹۸۵)، شاین (۱۹۹۴) و پوستیگو (۲۰۰۲) که خلاقیت را مهم‌ترین ویژگی کارآفرینان عنوان می‌کنند، با یافته‌های مک کللن (۱۹۹۶) که مهم‌ترین ویژگی کارآفرینان را استقلال‌طلبی و انگیزه‌ی پیشرفت زیاد می‌داند، با نتیجه‌ی تحقیق‌های شاور و اسکات^۱ (۱۹۹۱) که به وجود همبستگی مثبت بین انگیزه‌ی پیشرفت و کارآفرینی دست یافتند؛ و همچنین با یافته‌های فیلیس^۲ (۱۹۹۸) که به وجود همبستگی مثبت قوی بین تمایل به کارآفرینی و انگیزه‌ی پیشرفت دست یافت، با یافته‌های پژوهش احمد (۱۹۸۵) که افراد کارآفرین را دارای نظارت درونی، تمایل به ریسک‌پذیری و انگیزه‌ی پیشرفت می‌داند، با یافته‌های پژوهش آرشید (۱۳۶۷) که کارآفرینان موفق را دارای نظارت درونی

1- Shaver & Scott

2- Pilli's

می‌داند و همچنین با یافته‌های تحقیق شکرکن و همکاران (۱۳۸۱) که بیانگر وجود رابطه‌ی مثبت بین خلاقیت، انگیزه‌ی پیشرفت و عزت نفس با کارآفرینی است، مرتبط دانست. بر اساس نتیجه‌ی تحلیل فوق جزئیات بیشتری از قابلیت کارآفرینی دانشجویان به دست می‌آید؛ و بر این اساس می‌توان با شناسایی ویژگی‌های قوی و ضعیف، از طریق آموزش، به تقویت و جبران آنها اقدام نمود. لذا سفارش می‌شود که برنامه‌ی آموزش کارآفرینی در دانشگاه از جامعیت کافی برخوردار باشد؛ و همه‌ی قابلیت‌های مورد نیاز یک کارآفرین موفق را پوشش دهد. همچنین ویژگی‌های کارآفرینی دانشجویان شناسایی و مناسب با نیازهای آنها نسبت به ارایه‌ی محتوای آموزشی اقدام شود.

۳- بین قابلیت کارآفرینی دانشجویان دختر و پسر دانشگاه شهید چمران اهواز تفاوت معنادار وجود ندارد. نتیجه‌ی مذکور با نتیجه‌ی تحقیق صالحی‌عمران و رستمی (۱۳۸۶) که بیانگر سطح یکسان روحیه‌ی کارآفرینی دانشجویان مرد و زن دانشگاه مازندران است، و با یافته‌های تحقیق درگاهی و جوادی (۱۳۸۶) که بیانگر عدم وجود ارتباط بین متغیر جنسیت و ویژگی‌های کارآفرینانه‌ی دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان است، همخوانی دارد. اما با نتیجه‌ی تحقیق شکرکن و همکاران (۱۳۸۱) که نشان داد؛ میانگین نمره‌های آزمون‌های کارآفرینی آزمودنی‌های دانشجویان پسر در مقایسه با میانگین آزمون کارآفرینی آزمودنی‌های دانشجویان دختر بیشتر است و همچنین با یافته‌های پژوهش حسینیان و همکاران (۱۳۸۶) که بیانگر تمایلات کارآفرینی پسران متقاضی استفاده از تسهیلات اشتغال‌زایی بیش از تمایل کارآفرینی دختران متقاضی استفاده از این تسهیلات است، همخوانی ندارد. همچنین نتیجه‌ی تحقیق انویک و لانگفورد^۱ (۲۰۰۳) نشان داد که بین ویژگی‌های زنان و مردان کارآفرین تفاوت معناداری وجود دارد. به این ترتیب که زنان کارآفرین به طور معناداری نسبت به مردان صریح، سازگارتر، اجتماعی‌تر و موافق‌تر، و مردان کارآفرین نیز به طور معناداری نسبت به زنان وظیفه شناس‌تر بوده‌اند (به نقل از میراسماعیلی و رشمی، ۱۳۸۷).

با توجه به نتیجه‌ی پژوهش حاضر می‌توان بیان کرد که از یک طرف شرایط اجتماعی و محیطی دنیای امروز، خود به شکل‌گیری ویژگی‌های کارآفرینانه در زنان منجر شده؛ و

از سوی دیگر با افزایش تقاضای زنان برای ورود به نظام آموزش عالی، زمینه برای پرورش قابلیت کارآفرینی آنان مهیا شده است. اما نابرابری‌های جنسیتی موجود در جامعه - که بیش‌تر جنبه‌ی اجتماعی و فرهنگی دارد- از بروز قابلیت کارآفرینی زنان می‌کاهد. از آنجا که بخش قابل توجهی از نیروی انسانی کشور را زنان تحصیل کرده تشکیل می‌دهند، و با اذعان بر تفاوت‌های طبیعی مردان و زنان، سفارش می‌شود که دانشگاه نسبت به پرورش قابلیت کارآفرینی زنان و تعديل مانع‌های اجتماعی و فرهنگی کارآفرینی زنان در جامعه به منظور ایجاد توسعه پایدار بکوشد.

۴- قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس گروه‌های پنجگانه‌ی علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی، کشاورزی و هنر یکسان است؛ اما قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان گروه‌های پنجگانه‌ی مذکور بر اساس خرده مقیاس‌های قابلیت کارآفرینی دارای تفاوت معناداری است. به این ترتیب که میانگین نمره‌ی ویژگی تحمل ابهام در دانشجویان گروه علوم پایه در مقایسه با دانشجویان گروه علوم انسانی و میانگین نمره‌ی ویژگی نیاز به پیشرفت در دانشجویان گروه علوم هنر در مقایسه با دانشجویان گروه علوم مهندسی بیش‌تر است. در این رابطه می‌توان گفت که دانشجویان گروه علوم پایه به دلیل سر و کار داشتن با فعالیت‌های آزمایشگاهی با مجھولات و ابهامات بیش‌تری رو به رو می‌شوند که موقیت در این رشته به طور طبیعی به آستانه‌ی تحمل ابهام بیش‌تری نیاز دارد. همچنین در خصوص نیاز به پیشرفت در دانشجویان گروه علوم هنر و مهندسی می‌توان به شرایط اجتماعی و موقعیت کاری و شغلی این دو رشته در جامعه اشاره نمود. به این معنا که دانشجویان علوم هنر به احتمال بر این احساس‌اند که برای دستیابی به جایگاه واقعی خودشان در جامعه به پیشرفت بیش‌تری نیاز دارند. اما در مقابل آن رشته‌ی علوم مهندسی در جامعه رشته‌یی جا افتاده است. با این وجود در مجموع، میزان قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بر اساس متغیر رشته‌های پنجگانه و همچنین بر اساس متغیر دانشکده به یک اندازه است. لذا متغیر رشته‌ی تحصیلی، در پرورش قابلیت کارآفرینی دانشجویان متغیر تأثیرگذاری نمی‌باشد؛ و دانشگاه می‌تواند برنامه‌ی آموزشی جامعی برای پرورش قابلیت کارآفرینی دانشجویان رشته‌های مختلف تدوین و اجرا نماید. نتیجه‌ی مذکور با نتیجه‌ی تحقیق

صالحی عمران و رستمی (۱۳۸۶)، علی بیگی و زرافشانی (۱۳۸۶) و درگاهی و جوادی (۱۳۸۶) همخوان است.

۵- قابلیت کارآفرینی دانشجویان سال اول، دوم، سوم و چهارم دانشگاه شهید چمران اهواز مبین وجود تفاوت معنادار نبوده و میزان قابلیت کارآفرینی آنها یکسان است. نتیجه‌ی مذکور با یافته‌های پژوهش بدربی و همکاران (۱۳۸۵) و همچنین با یافته‌های پژوهش علی بیگی و زرافشانی (۱۳۸۶) که بیانگر عدم وجود تفاوت معنادار بین قابلیت کارآفرینی دانشجویان سال اول و چهارم دانشگاه‌های اصفهان و رازی می‌باشد، همخوانی دارد. در این خصوص سینگ^۱ (۱۹۹۰) اظهار می‌کند: «تعلیم و تربیت سنتی باید جهت‌گیری خود را به سمت ارزشمند کردن کارآفرینی و ترویج فرهنگ آن عرض کند». (به نقل از هینونه و کورو لا، ۲۰۰۳). با توجه به نتیجه‌ی پژوهش حاضر، آموزش‌های دانشگاهی - که حداقل می‌تواند به طور پنهان و غیرمسقیم به پرورش ویژگی‌های کارآفرینی در دانشجویان منجر شود - در این زمینه مؤثر و مفید نبوده است. و نکته‌ی قابل توجه دیگر اینکه دانشجویان سال چهارم به عنوان برونداد نظام دانشگاهی باید وارد بازار کار شوند. به طور طبیعی افرادی که در آنها قابلیت کارآفرینی پرورش نیابد، قادر به خود اشتغالی نخواهند بود. این امر از یک سو نشانگر رواج پدیده‌ی مدرک‌گرایی در جامعه؛ و از سوی دیگر بیانگر ناکارآمدی نظام دانشگاهی در آموزش و تربیت نیروی انسانی مؤثر و متناسب با نیازهای بازار کار است.

۶- آموزش کارآفرینی در پرورش قابلیت کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز مؤثر نبوده است. نتیجه‌ی مذکور با یافته‌های پژوهش هوارد (۲۰۰۴) که بیانگر وجود رابطه‌ی مستقیم بین توسعه‌ی قابلیت‌های کارآفرینی و توانایی کارآفرینی افراد است، با یافته‌های پژوهش جزینی (۱۳۸۲) که نشان می‌دهد، بین کارآفرینی و دوره‌های آموزشی، مهارت فردی، انگیزه‌ی فردی، ریسک‌پذیری، نیاز به توفیق و خلاقیت رابطه‌ی معناداری وجود دارد، و همچنین با یافته‌های پژوهش حسینیان و همکاران (۱۳۸۶) که نشان می‌دهد، آموزش‌های آماده سازی شغلی و کارآفرینی اثر معناداری بر تمایل کارآفرینی جوانان متقاضی استفاده از تسهیلات اشتغال‌زایی داشته است، همخوانی ندارد. با این وجود با یافته‌های پژوهش

1- Singh

2- Heinoneh & Korvela

بدری و همکاران (۱۳۸۳) که بیانگر عدم وجود تفاوت معنادار بین قابلیت کارآفرینی دانشجویان مراجعه کننده به مرکز کارآفرینی و سایر دانشجویان است، همخوانی دارد. در این خصوص نتیجه‌ی حاصل از مطالعه‌ی بوتلر^۱ (۱۹۹۹) نشان داد، دانشآموزانی که به منظور کسب انگیزه‌ی پیشرفت در دوره‌های آموزشی شرکت کرده بودند، برای یادگیری، کسب اطلاعات مناسب برای رسیدن به تبحر در مطالب، پیشی گرفتن بر دیگران و کسب بازخورد در مورد عملکرد خود تلاش بیشتری به عمل می‌آوردند. در تبیین چرایی عدم تأثیر آموزش کارآفرینی در پرورش قابلیت کارآفرینی دانشجویان می‌توان اظهار نمود که با توجه به اختیاری بودن این واحد درسی، شاید چندان مورد اعتماد و اهمیت نبوده است. از طرفی دیگر فقدان استادان متبحر و با تجربه‌ی کارآفرین و مواد درسی غنی می‌تواند مزید بر علت باشد. لذا سفارش می‌شود، ضمن افزایش تعداد واحد درسی، درس کارآفرینی از جمله درس‌های اجباری شود. و با تربیت و جذب استادان کارآفرین، بازنگری و اصلاح برنامه‌ی آموزش و بهره‌گیری از مواد درسی غنی، طراحی برنامه‌ی درسی عملی و مناسب با نیازهای دانشجویان و از راه ایجاد ارتباط مؤثر بین مرکز کارآفرینی دانشگاه و دانشکده‌ها و کارآفرینان برتر، نسبت به پرورش دانشجویان کارآفرین اقدام شود.

آموزش اثربخش کارآفرینی، پرورش قابلیت‌های آن و پشتیبانی از کارآفرینان ضرورت ایجاد و توسعه‌ی فرهنگ کارآفرینی و به تبع آن رشد و توسعه‌ی اقتصادی در جامعه است. شاهدها نشان می‌دهد، علت توسعه‌ی صنعتی کشورهایی نظیر آمریکا، ژاپن و آلمان کارآفرینی است. اکنون کارآفرینی به عنوان یک حرفه مطرح است. و همانند دیگر حرفه‌ها باید با توسعه‌ی پایدار و از راه برنامه‌های آموزشی و نظام آموزشی خاص مبتنی بر مطالعه‌های رفتاری و تجربی پرورش یابد (کاناکا^۲، ۲۰۰۳). لذا شناسایی وضعیت موجود دانش و مهارت‌ها (به عبارت دیگر نیازمنجی آموزشی) در زمینه‌ی کارآفرینی در رشته‌های دانشگاهی و حتی در مدرسه‌ها به منظور شروع فرایند بلند مدت آموزش و پرورش قابلیت کارآفرینی ضرورت دارد. بر این اساس پیشنهاد می‌شود که دانشگاه نسبت به طراحی نمونی جامع آموزش کارآفرینی دانشجویان اقدام، و سیاست‌های بلند مدت و میان مدت پرورش دانشجوی کارآفرین را تنظیم،

1- Butler
2- Khanka

تدوین و اجرا نماید. و از راه آگاه سازی در مورد ضرورت کارآفرینی و نقش آن در رونق اقتصادی، ایجاد اشتغال و رفاه در جامعه، معرفی نظام‌های حرفه‌یی، صنفی و شغل‌های گوناگون به دانشجویان، حمایت مشاوره‌یی و در صورت ممکن حمایت مالی لازم از دانشجویان جهت راه اندازی فعالیت‌های کارآفرینانه، استفاده از تجربه‌های مراکز دولتی، غیردولتی و سایر دانشگاه‌ها و با نقش آفرینی در رفع مانع‌ها و محدودیت‌های قانونی، فرهنگی، سیاسی، اداری و مالی به تربیت دانشجوی کارآفرین و شکل‌گیری و توسعه‌ی فرهنگ کارآفرینی در جامعه کمک نماید.

منابع

فارسی

- آرشید، جعفر (۱۳۶۷). بررسی رابطه بین موقعیت شغلی معلمان و مرکز کنترل. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. دانشگاه تهران.
- احمدپورداریانی، محمود (۱۳۸۴). *کارآفرینی (تعاریف/ نظریات/ الگوهای)*. تهران: پردیس. چاپ ششم.
- احمدی، علی (۱۳۸۳). *نیازمندی آموزشی کارآفرینی رشته برق مقطع کارشناسی*. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی. دانشگاه تهران.
- بهزادیان‌نژاد، قربان (۱۳۸۰). ضرورت توجه به کارآفرینی و فناوری‌های پیشرفته. *مجموعه مقالات کارآفرینی و فناوری اطلاعات پیشرفته*.
- برومندنسیب، مسعود (۱۳۸۱). بررسی رابطه ساده و چندگانه وضعیت اجتماعی اقتصادی، انگیزه پیشرفت، مخاطره پذیری، جایگاه مهار، خلاقیت و عزت نفس با کارآفرینی در دانشجویان شهید چمران اهواز. پایان نامه دکتری. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. دانشگاه شهید چمران اهواز.
- بدری، احسان. محمدجواد لیاقت‌دار، محمدرضا عابدی و ابراهیم جعفری (۱۳۸۵). بررسی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان. *فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی*. تابستان. شماره ۴۰.

حسینیان، سیمین؛ طباطبایی یحیی‌آبادی، شهناز و خدابخشی کولایی، آناهیتا (۱۳۸۶). بررسی اثربخشی آموزش‌های آماده سازی شغلی و کارآفرینی بر تمایلات کارآفرینی جوانان داوطلب استفاده از تسهیلات اشتغال‌زاکی شهر تهران. *تازه‌ها و پژوهش‌های مشاوره*. پاییز.

خدمتی توسل، صادق (۱۳۷۹). بررسی زمینه‌های بروز و پرورش کارآفرینی در دیبرستان‌های پسرانه دولتی کار و دانش شهرستان کرج از نظر مدیران، دبیران و دانش‌آموزان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. دانشگاه تهران.

درگاهی، پرهام و یدالله جوادی (۱۳۸۶). بررسی ویژگی‌های کارآفرینانه و عوامل مرتبط با آن در دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان. مجموعه مقالات همایش ملی آموزش عالی و کارآفرینی. دانشکده علوم انسانی. دانشگاه سمنان.

ذبیحی، محمد رضا و علیرضا مقدسی (۱۳۸۵). کارآفرینی از تئوری تا عمل. مشهد. جهان فردا، نما.

رضوی نعمت‌اللهی، اقدس السادات (۱۳۸۴). مفاهیم و کلیات کارآفرینی. *روزنامه همشهری*، سه‌شنبه ۳۰ فروردین، سال سیزدهم، شماره ۳۶۷۷، صفحه ۱۰.

شکرکن، حسین. مسعود برومند نسب، بهمن نجاریان و منیجه شهنه بیلاق (۱۳۸۱). بررسی رابطه ساده و چندگانه خلاقيت، انگيزه پيشرفت و عزت نفس با کارآفرینی در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز*. دوره سوم. سال نهم. شماره‌های ۳ و ۴. صص ۲۴-۱.

شیخان، ناهید و رضازاده، حجت‌الله (۱۳۸۶). هنجارهای اجتماعی و فرهنگی در توسعه کارآفرینی. *ماه‌نامه اطلاعات سیاسی-اقتصادی*. سال بیست و یکم. شماره یازده و دوازده. مرداد و شهریور.

صالحی عمران، ابراهیم و رستمی، فرخنده (۱۳۸۶). آموزش عالی و پرورش روحیه کارآفرینی در دانشجویان «مورد بررسی: دانشگاه مازندران». مجموعه مقالات همایش ملی آموزش عالی و کارآفرینی. دانشکده علوم انسانی. دانشگاه سمنان.

عزیزی، محمد (۱۳۸۲). بررسی زمینه‌های بروز و پرورش کارآفرینی در دانشجویان سال آخر کارشناسی و کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی. پایان نامه کارشناسی ارشد.

دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. دانشگاه شهید بهشتی.

علی‌بیگی، امیرحسین و زرافشانی، کیومرث (۱۳۸۶). آیا دانشجویان دانشگاه رازی کارآفرین خواهند شد؟ مجموعه مقالات همايش ملی آموزش عالی و کارآفرینی. دانشکده علوم انسانی. دانشگاه سمنان.

فیضی، کامران و مقدسی، علیرضا (۱۳۸۲). پژوهشی در مفاهیم، کارکردها و دوره‌های آموزش کارآفرینی. مدیریت صنعتی. شماره ۳. ص ۱۲۵.

کردنايج، اسدالله. زالي، محمدرضا؛ حيدرعلي، هونم و حسيني، شهاب الدین (۱۳۸۶). ابزار سنجش ويزگى‌های شخصيتي کارآفرینان ايراني. تهران. دانشگاه تربيت مدرس.

ميراسماعلى، الهام و جواد رشمeh (۱۳۸۷). مقاييسه قابلیت‌های کارآفرینی فارغ التحصیلان شاخه‌های فني و حرفة‌بي و نظری در ديبرستان‌ها و هنرستان‌های منطقه ۱۱ شهر تهران. رشد آموزش فني و حرفة‌بي. دوره چهارم. شماره ۱.

هزارجربي، جعفر (۱۳۸۲). توسعه کارآفریني و دانش آموختگان. فصلنامه پژوهش و برنامه‌ريزي در آموزش عالي. شماره ۳۰.

يارائي، علیرضا (۱۳۸۳). بررسی برخی روحیات کارآفرینی در بین دانشجویان دانشگاه شيراز. پيانانame کارشناسي ارشد مدیریت صنعتی. دانشگاه شيراز.

لاتين

Ahmed, S. U. (1985). "Risk-taking Personality, Focus on Control and Entrepreneurship"; *Personality and Individual Difference*, 6, 781-782.

Audretsch, D. B., Thrice, I., Verheul & A.R.M. Wennekers (eds.). (2002). *Entrepreneurship: Determinants and policy in a European – US Comparison*, Lower Academic Publishers.

Burch, J. (1998). *Entrepreneurship*. New York, John Wiley and Sons.

Butler, R. (1999). Information seeking and achievement motivation in middle childhood and adolescence: the role of ability, *Developmental psychology*, 35 (1), 146-163.

Caisson, M. (1982). *The Entrepreneur: An Economic Theory*. Totowa, N. J.: Barennes and Nobel.

- Drucker, P. (1985). The Discipline of Innovation. *Harvard Business Review*, Mey-june-67-72.
- Duren, J. & Niemen, G. (2005). *Entrepreneurship Education and Training: A Model for Syllabi/ Curriculum Development*, Cambridge University Press.
- Dolan, C. (1994). Bushnell Resigns Pizzatimepost, *Wall Street Journal*, February.
- Faris, S. (1999). "Seeking Entrepreneurial Origins: Are Entrepreneurs Born or Made?" Available at: <http://www.celcee.edu/>.
- Howard, S. (2004). "Developing Entrepreneurial Potential in Youth: The Effects Entrepreneurial Education and Venture Creation"; University of South Florida Repot, 3-17.
- Heinoneh, J., & Korvela, K. (2003). *How about measuring Entrepreneurship, small business institute, Turku school of Economics and business administration*. [Http://www.Tukkk.fi/pki](http://www.Tukkk.fi/pki).
- Khanka, S. (2003). *Entrepreneurial Development*. New Dilhi: chand and Company ltd.
- Mc Clelland, D. (1961). *The Achieving Society*; Princeton: NJ, Van No strand.
- Postage, S. (2002). "Entrepreneurship Education in Argentina: The Case of Santander's University"; In Proceedings of the Conference Entitled, The Internationalizing in Entrepreneurship Education and Training; Malaysia.
- Pilli's, E. G. (1998). *What's Achievement got to do with it? The Role of National Culture in the Relationship between Entrepreneurship and Achievement Motivation*. *Frontiers of Entrepreneurship Research* Wellesley, MA: Babson College.
- Rissole, R. (1992). *A Study of the Characteristics of Entrepreneurs in Indonesia*; EDD Dissertation. U.S.A.: George Washington University.
- Schein, E. H. (1994). "Entrepreneurs: What They're Really Like"; *Vocational Education Journal*, 64, 80, 42-44.
- Shaver, H. G., & Scott, L. R. (1991). Person, Process, Choice: The Psychology of new Venture Creation. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 16 (winter): 23-54.